

[Maigaard.]

„tiden indtil Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber“,

som om det på forhånd var afgjort, hvornår det danske folk havde at stemme ja til den europæiske lyksalighed.

Men medens lovforslaget kun opererer med udtrykket en enkelt gang og uden nogen angivelse af, hvornår tiden oprinder, så spør finansministeren i sin fremsættelsestale om fremtiden, selv om det er almindelig kendt, at det er svært, ikke mindst i markedsanliggender, med bemærkninger som, at finansministeren kan bestemme, at tolden svares efter de hidtil gældende satser:

„i tiden indtil Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber, dvs. den 1. januar 1973.“

Det er unægtelig en dristig konklusion, som gør, at jeg godt vil minde finansministeren om det lille, men vigtige ord eventuelt og råde ham til at anvende det, hver gang han bruger udtrykket dansk tilslutning til De europæiske Fællesskaber.

Finansministeren skulle nødig få det med stemmerne ved den kommende folkeafstemning, som konen fik det med æggene. For at holde ham fra denne fristelse vil jeg godt citere slutningen af H. C. Andersens kendte digt, som lyder således:

„Jo, jeg skal vide at knejse med nakken.

Og ret som hun sagde det, gjorde hun så.

Glask, æggene dér på jorden lå.

Med dem den hele lyksalighed faldt.“

Og så føjer H. C. Andersen meget klogt til:

„Og det var i grunden slet ikke så galt.“

Idet jeg altså erindrer finansministeren om den realistiske ydmyghed, der bærer H. C. Andersens digt, skal jeg tilslutte mig lovforslagets §§ 2 og 3, som sådan set ikke vedrører dette forhold.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne takke for den meget brede, har jeg vist lov til at sige, tilslutning, som dette lovforslag har fået.

Det er rigtigt, at det er et lovforslag, som i høj grad har tilknytning til spørgsmålet om eventuel indgang i fællesmarkedet. Jeg tror også, jeg har brugt udtrykket eventuelt, men måske ikke hele vejen igennem; jeg gik ud fra, at det ikke var nødvendigt at gentage det hver eneste gang. Det skulle fremgå af hele oplægget, at det her drejer

sig om, hvad der skal ske på dette område, hvis vi eventuelt kommer ind i fællesmarkedet.

Nu er det sagt fra flere sider, at lovforslaget er fremsat for sent, og det har man altså beklaget sig over fra konservativ side og fra venstres side. Jeg kan kun sige, at det kan jeg da også godt beklage mig over; det havde været meget rart for mig, hvis den tidligere regering havde fået lavet lovforslaget færdigt i ordentlig tid, så jeg ikke skulle komme med det nu.

Men det er altså faldet i min lod at komme med lovforslaget, og jeg er selvfølgelig ikke så forfærdelig glad ved at komme med et lovforslag, der fastlægger ret høje minimumssatser på varer, som er en vigtig del af det daglige forbrug; derfor har jeg også bestræbt mig på i de forhandlinger, som det altså blev mig der skulle føre med de pågældende erhvervsorganisationer, at sikre mig, at der i hvert fald ikke blev tale om prisforhøjelser, hvis dette lovforslag blev gennemført.

Det har været min bestræbelse, og det skulle også ligge i det efter de forhandlinger, jeg har haft ikke mindst med Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavl, at der i hvert fald ikke sker nogen prisforhøjelse, måske en lille prisnedgang. Det, forslaget går ud på, er at sikre — og det synes jeg er berettiget — at gartnerierhvervet ikke ved denne eventuelle indtræden — og her kan man vel stryge eventuelt og sige: ikke ved indtræden i fællesmarkedet — bliver udsat for en meget betydelig indtægtsnedgang. Forholdet er jo det, at priserne på de fleste af disse produkter ligger væsentligt lavere inden for fællesmarkedet, end de gør her. Her er altså i hvert fald et område, hvor man kan se hen til lavere priser, hvis vi kommer ind i fællesmarkedet.

Men hovedsigtet med dette er altså, at gartnerne skal have samme rimelige behandling, som andre har fået, og det vil sige en overgangsordning på 5 år. Man kommer ind med nogenlunde uændret prisniveau, og så aftrappes der over 5 år, sådan at man kommer ned på fællesmarkedspriseniveauet, og det må vel være en rigtig mål-sætning.

Jeg vil naturligvis give udvalget alle de oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, hvorvidt de satser, man har foreslået,